

kommer der en Tilstand, hvor Befolkningen siger: Nei, det ville vi ikke have med at gjøre, naar vi kunne undgaa det, og al den Uleilighed og Besvær, det vil medføre, ville vi ikke underkaste os. Sammenligningen mellem Lybft og Danfſk passer ſaaledes ſlet ikke. Derſom Lovgivningsmagten i Danmark gav en Lov, der indførte Systemet ved Lvang, ſaa har den ærede Miniſter utvilsomt Ret i, at ſaa vilde Danſke viſtnok kunne gennemføre det, naar Lybſte kunne gennemføre det; men Forholdet er ikke det ſamme, naar det indføres paa det ene Sted ved Lvang, men paa det andet Sted ikke. — Naar man nu vilde ſpørge, om man da ikke kunde ſpøge den ærede Miniſter og det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) ved at lade Sagen gaa til et Udvalg, ſaa tror jeg, naar jeg ſpørger min ſtore Lyft og Kjærlighed til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), for hvem jeg, naar jeg kunde opfyldte et hjært Viſke af ham, kunde gjøre Meget ogſaa i denne Sag, alligevel ikke, at vi gjøre Ret deri, fordi jeg mener, at Meningen med at nedſætte et Udvalg bør være, at dette Udvalg ſkal kunne give værdifulde Bidrag til Sagens Belysning. Jeg antager nu ikke efter det Tidspunkt, hvorom her er Tale, og efter den Tid, der er tilbage, ſom dog kun vil kunne blive meget ringe, og ſelv om den bliver lidt længere end 2 Dage, ikke vil kunne blive meget lang, og efter de bevægede Forhold, hvorunder vi i det Hele leve, at der vil kunne blive enten Tid eller Leilighed for Medlemmerne i Udvalget til ſaaledes at ſætte ſig ind i Behandlingen af en ſaadan Sag, at det vil kunne bidrage betydelig til Sagens Belysning i det Hele. Naar man deſuagtet nedſætter et Udvalg, der kommer med en Betænkning, om hvilken de Fleſte vilde ſige: Det kunde være ſpartet, — ſom den høitærede Conſeilpræſident ſagde forleden Dag om Andres Laler — det havde ikke behøvedes at nedſætte et Udvalg i denne Sag, ſaa tror jeg, at vi være bedre tjente med ikke at have nedſat noget Udvalg. Vi vælke Forventninger, ſom jeg antager, at Udvalget ikke vil kunne tilfredsſtille, og derfor mener jeg, at Sagen vil være mere klar og ligge bedre for overfor Vælgerne og overfor Befolkningen i det Hele til den kommende Tid, naar vi ikke gaa videre med Loven for Diebliffet. Det er denne Mening, jeg har om Sagen, og jeg agter at følge den ved min Afstemning.

Kruſe: Det er vanſkeligt efter et ſaa veltalende Foredrag at fortsætte Diskuſſionen om det ſamme Emne. Ikke deſtomindre ſkal jeg dog forſøge paa at opfyldte, hvad jeg antager for min Pligt i denne Sag. Jeg ſkal førſt udtale mig om ſelve Sagen, ſom foreligger os, og bagefter gaa over til at omtale nogle i Sagen under Diskuſſionen ſalbne Udtalelſer. Det vilde være urigtigt, om jeg vilde betegne mig ſom en Mod-

ſtander af Meterſystemet. Dette har jeg aldeles ikke Grund til at være. Dette System er jo under Fremgang gjennem Europa, det har allerede naaet et Stykke Veie, og jeg vilde aldeles ikke anſe det for urimeligt, om det naaede noget videre og ogſaa naaede os. Men naar jeg ikke deſtomindre vil udtale mig imod det foreliggende Lovforſlag, ſaa er det, fordi jeg finder Lovforſlaget uagtet den høitagtede Indenrigsminiſters Udtalelſer i Diebliffet at være aldeles ubetimeligt. Denne Ubetimelighed ligger for mig i, at denne Sag ſavner Alt, hvad den ſkulde have til Baggrund i hele den ſtore, menige Befolkning Landet over. Man vil maatte her møde med den Indvending, at det Samme var Tilfældet overfor Forandringen af vort Pengeſystem, men jeg tror, at Sammenligningen i den Henseende halter paa ethvert Punkt, hvilket jeg dog ikke nærmere ſkal gaa ind paa at viſe. Det forekommer mig derfor, at, før der kan blive Tale om at vedtage nogenſomhelſt Lovbeſtemmelſe angaaende Indførelſe af Meterſystemet, maa der være ſket en ganſke anden Forberedelse dertil, end der er ſket hidtil. Denne Forberedelse kan tænkes ad adſkillige Veie, hvad jeg kun i Forbigaaende ſkal pege paa. Dels vil det jo have overmaade ſtor Betydning, at Sagen diſkuteres Landet over ſaavel paa offentlige Møder ſom ved andre Leiligheder, dels vil det have en overmaade vigtig Indflydelse, naar den hidtil frivillige Brug af Systemet fortsætter ſin Veie og, ſom den høitagtede Indenrigsminiſter, ſaa vidt jeg hørte, udtalte ſig, bærer ſig ind i Samfundet. Den høitærede Indenrigsminiſter oplyſte, at dette System allerede finder ſin Anvendelſe i adſkillige offentlige Inſtitutioner, ſaaſom Poſtveſenet og Statiſtiken. Naar dette nu allerede er i ſin Orden, ſaa at der alſaa Intet kan indvendes derimod i nogen officiel Henseende, ſaa ſer jeg ikke, hvad der ſkulde være til Hinder for, at man fortsatte denne Indførelſe af Systemet paa Omraader, hvor det har hjemme og kan gjøre Nytte fremdeles, og dermed vil Befkjendtkabet til det ogſaa omſider naae ned i andre Lag af Samfundet, hvorved diſſe alſaa ville

Rettelſer.

- Sp. 2622, L. 19—20 f. n.: „hvori der er brugt ganſke det ſamme Udtryk, nemlig det berømte Ord: „indtil“, læs: „hvori der er brugt ganſke den ſamme Udtryksmaade, dog ikke det berømte Ord: „indtil““
- 2632, L. 18 f. n.: „Side 68“ læs: „Side 158“.
- 2634, L. 28 f. o.: „paatænt Systemets Indførelſe“ læs: „tilſat Systemet“.
- 2634, L. 29 f. o. indſtydes: „Frankrig“ efter „Belgien“.